

Abstrakt

Předkládaná práce se zabývá v akademických kruzích doposud téměř nezpracovaným tématem postoje Srbské pravoslavné církve (SPC) k režimu Slobodana Miloševiče v letech 1987-2000. Konkrétně se věnuje roli konceptu *symfonie* jakožto pravoslavného ideálu uspořádání vztahů církve a státu v politice SPC vůči srbskému politickému vedení v tomto období. Práce nejprve osvětluje původ a podstatu tohoto konceptu a definuje modifikace, kterými v srbském prostředí postupně prošel. Za zásadní změnu oproti původnímu modelu symfonické interakce církve a politické moci autorka označila jeho rozšíření o národní aspekt a vytvoření organistické triády národa, církve a státu, která se stala charakteristickým rysem srbské pravoslavné teologie. Práce pak na základě analýzy diskurzu SPC ověřuje tezi, že *symfonie* církve a státu s přihlédnutím ke specifickým rysům, které v srbském prostředí získala, tvoří klíčový rámec, který ovlivňoval a do jisté míry stále ovlivňuje politiku SPC a její přístup ke konkrétní politické moci a režimu.